

פ ר ט י כ ל מס. י"ט/2

מישיבת ועדת הכלכלה שהתקיימה ביום ב'
ט' בניסן תש"י (27.3.1950) בטעה 11.15

חברי הועדה:

נוכחים:

- פ. כדר - היו"ר
- א. בהיר
- א. חוסי
- ט. לביא
- ח. לנדאו
- ט. גורן
- א. סזור
- א. רקנטי
- ד"ר פ. ברנסטיין
- פ. פרמינגר
- א. כהן

מזמנים:

- ד"ר ד. יוסף - סר האספקה והקצוב.
- ד"ר לנדסהוט - היועץ המטפטי של משרד האספקה והקצוב.
- ד"ר י. לם - חבר הכנסת.
- ת. וילקנפלד - היועץ המטפטי

חברי הועדה:

נעדרים:

- צ. יהודה
- ס. ארם
- ס. אונא
- ס. וילבר
- פ. נפתלי
- א. צ'זלינג

ס ד ר - ה י ו ט: חוק לתיקון תקנות ההגנה (מניעת ררוחים
מופקעים), תש"י - 1950.

היו"ר - ס. כדר: עלינו לברר כמה וכמה דברים לפני
שאנו מביאים את הצעת המססלה לסלחן
הכנסת. הזמנו את סר האספקה והקצוב שיחוו לנו את דעתו על
ענינים מסוימים, בטרם שאנו מביאים את התיקון על סלחן הכנסת.

ואלה הענינים שעלינו עוד להחליט

בהם:

אנו העירונו בפעם הקודמת, שהחוק הזה
סדבר רק על סירותים, זייט צורך לאחד אותם גם עם בעית המצרכים.
אולם על זה נמסר לנו, כי בחוק המקורי של תקנות ההגנה מסנת 1942/44

הרי כל הפרק הזה, שאנו רוצים לשלב אותו לענין הסירותים, מופיע סם. אם כן, כאן באה הצעה של מר פרמינגר, למען תת אפשרות לתביעה לדעת באופן ברור מהו המושג - רחם מתקבל על הדעת, הרי מר פרמינגר מציע שנקבע בכירור, נבדיר בכירור את המושג "רחם מתקבל על הדעת" או "רוח מסתבר".

כן יסנן עוד הצעות ^{של} מר פרמינגר שהן מופיעות בהצעת החוק שלו, ועלינו לברר אם אנו מקבלים אותן או לא.

הסעיף השני שעלינו לברר הוא:
היות ובחוק המקורי מופיעה ההגדרה של "סצרן", ואנו מבינים שזוהי תוספת לתקנות הקודמות, הדי בהצעה המקורית המושג "סצרן" מוגדר - "פרט לקרקע", אנו רוצים להוסיף "כולל קרקע". אני התייעצתי עם סר המספטים בענין זה והוא לא ראה סבה חוקית שלא לשנות את הדבר. הוא רק אמר שיש לברר את הדבר גם עם סר האוצר. הוא חושש שסר האוצר לא יסכים לזאת, היות ועל קרקע יש מס סבב של קרקעות. לדעתי, אנו נותנים אפשרות בצורה זאת להעלות את מחירי הקרקע, ויחד עם זאת גם את מחירי הדירה, כי במקרה הטוב ביותר מס סבב הקרקעות מגיע ל-60% מן התוספת. אבל הקרקעות הנמצאים בידי בעלים מסנת 1939, המעביר לא צריך לשלם יותר מאשר 10% של מס סבב הקרקעות.

ההצעה הסליסית שעלינו עוד לדון

בה היא: בתקנה 9, וכן בתקנה 8 נאמר שאדם עושה סירות או סוכר סצרן, חייב למסור חסבון רק כאשר יידרס לכך.

ביחס לזה הופיעו שלס הצעות:

(1) להסאיר את הסעיף כמו שהוא.

(2) לכל אחד יהיה חייב למסור חסבון לפי רשימת הדברים

או סוג המצרכים שסר האספקה והקצוב יפרסם אותם מדי פעם.

(3) תהיה זו חובה כללית למסור חסבון, אבל התל, מקניה

של למעלה מלירה אחת.

מל/קכ

ישנה גם הצעה רביעית:

הצעתו של ד"ר לט, אשר קטורה לפרוצדורה הטכסטית, והוא הסביר אותה בסעיף 16/17. ד"ר לט מציע למחוק את סעיף 1(ז), אשר מעביר את הסמכות החביעה ליועץ הטכסטי. ד"ר לט מציע להשאיר את הסמכות הזאת רק בידי רשות מוסמכת. אם הצעה זאת לא תתקבל, הוא מציע הצעה אלטרנטיבית למחוק את תקנה 14 מתקנות ההגנה, לאמר: לבטל את חובת ההוכחה ע"י תאסם.

בהצעתו של ד"ר לט להשאיר את הסמכות

בידי רשות מוסמכת - תוסך גם אבא חוסי.

כן מציע ד"ר לט את ההצעות הבאות:

(1) להוסיף אחרי המלה "לפיקוח" בפסקה ו' בתקנה 3א(1) את המלים הבאות: "בין שהסירות הנתון לפיקוח בוצע או לא בוצע, ולקבוע כל הסדרים המכוונים לאטור קבלת או דריסת תמורה העולה על המסימה שנקבעה על-ידו".

(2) להוסיף בתקנה 3א את הסעיף הקטן 3 הבא: "רשות המפקחת רשאית להטיל בצו על כל סקבל תמורת סירות תשלום העולה על המסימה שנקבעה ע"י הרשות המפקחת, לפי סעיף 3א(ו), ולהחזיר את הפרש שבין המסימה שנקבעה והתשלום סקבל, ויסמס צו זה עילת תביעה אזרחית לאדם שלטובתו פיתן הצו."

הצעה זו קטורה באופן אינטגרלי בהצעה (ה) של מר לט שלא היועץ הטכסטי קובע, אלא הרשות המפקחת.

ד"ר דב יוסף שר האספקה והקצוב:

ברצוני לנגוע בכל השאלות האלה לפי

הסדר:

(1) שאלת הרוח: זוהי שאלה מאד מסובכת, ואני כשלעצמי שעסקתי בעורכות-דין לא מעט, אינני יודע באמת איך אפשר יהיה להגדיר את הדבר הזה, כדי שהוא יחול על כל דבר ודבר. אין רוח אחיד. ישנם עשרות מיני עסקים שונגם ויסגם עשרות

שרותים שונים, ולא דבר אחד דוטה לסנהז. אדם המוכר כלי זכוכית
 לפסל איננו יכול להסתפק ברווח שאנו נותנים למוכר אורז ומוכר, כי
 אצלו נשברים דברים. אותו הדבר לגבי אופנה: יש רווח מיוחד ביחס
 לצרכי אפנה, כי אותן הסחורות שאינן נמכרות יוצאות מן האופנה ואי
 אפשר יותר לסכרן. הענין הוא מאד מאד מסובך, ולו הייתי יודע שיהיה
 דיון על זה הייתי מזמין, והייתי מציע שהועדה תשמע את הסברותיו של
 מנהל אגף המחירים מר לובושיץ, והוא היה מסביר עד כמה ענין של
 "רווח מתקבל על הדעת" אינו ניתן להגדרה. ברוב המקרים ולגבי רוב
 הסרכים קבענו מחירים ואסור לסוחר לקחת יותר ממה שנקבע על ידינו -
 דאם הוא לקח מחיר מופרז - אנו יכולים באמת להעניש אותו. בכל
 הארצות נאמר שאסור לקחת מחיר גבוה יותר מאשר רווח מתקבל על הדעת,
 אולם אז כאשר הענין מובא לבית המשפט - בית המשפט שומע את טענות
 התובע ואת טענות הנאשם - ואז הוא מחליט אם היה כאן רווח מתקבל
 על הדעת או לא, כמובן כהתחשב עם המסבות. אולם גם כאן יש לעתים
 מקרים אבטורדיים, למשל: נהג המכונית שלי קנה דגל קטן עבור המכונית.
 שערתי שהדגל הזה מחירו בודאי 12-15 גרוש. שאלתי את הנהג כמה הוא
 שלם עבור הדגל, והוא ספר לי ששלם 1,500 ל"י ויש לו גם קבלה על כך.
 כמובן שהעברתי את הדבר לבית המשפט. שני הצדדים הופיעו למשפט, הובאו
 גם מוסחים וסופט הסלום פסק שהמחיר לא היה מופרז. כמובן שיש
 קוריוזים כאלה, אבל בכל מקרה וטקרה יש שיקול דעת של בית המשפט.

אני מסופק מאד אם הענין ניתן לגיסוח
 כעת. אני מציע שאנו לא נחליט בעד או נגד סיכום הענין הזה היום.
 מדלם לעומת זאת נאם מציע שהועדה תחליט כי היא מקבלת את התיקונים
 שהוצעו ומעבירה אותם לכנסת, הושיע נאני דוזה שהמחירים האלה
 יכנסו לתקפם עוד לפני הפגרא. המסוד שלנו נגש כבר בינתיים להכנת
 חרקה שלמה ביחס למניעת מחירים מופרזים. עד עתה אנו משתמשים
 בתקנות לשעת חירום, ואינני רוצה שנמשיך בדרך זו, אלא נעבד חוק
 חדש ויסודי. עם הנשת החוק החדש נביא בחשבון גם את הצעת החוק של
 מר פרמינגר ונראה מה אפשר יהיה לשלב בין ההצעה שלנו לבין הצעתו
 של מר פרמינגר.

אני מציע, איפוא, לדחות את הדיון

בענין הצעותיו של מר פרמינגר עד לאחר הפגרא, ענין של רווח מתקבל

על הדעת "אינו ניתן לניסוח תוך זמן קצר ללא בירור מוקדם עם מוסמים.
לדעת סר פרטינגר לא לסר די צרכו את העניין, העניין אינו כל-כך פשוט
כפי שהוא נראה לו.

אני מציע שועדת הכלכלה תבחר בוועדת מסנה

אשר תסב יחד עם המוסמים לבעיה זו במסרדי, וינסו באופן סדור
להגיע לידי הגדרה בעניין ה"רוח המתקבל על הדעת", באם הדבר ניתן
להגדרה. בינתיים אני מבקש לאסר את התיקונים האלה ולהביאם לסליאת
הכנסת, כדי שיכנסו לתקפם עוד לפני הפגרא, היות ויסנם ענינים
רבים שמתעכבים במסרדי המחכים לאישור התיקונים האלה.

היו"ר מ. בדר: באם ועדת המסנה תגיע לאיזה סיכום, האם
אפשר יהיה להגיש את ההצעה לכנסת מבלי
לחכות לחוק סיווג ע"י מסרד האספקה והקצוב?

ד"ר ד. יוסף - סר האספקה והקצוב:
לא אתנגד לכך.

ועתה בשאלת הקרקע:

לא אסתיר את דעתי ואומר שאני מתקומם
נגד דמי-האספקה והמחירים הגבוהים של הדירות, ואני בדעה שצריכים
היו אפילו להכניס אנשים לבתי-הסוהר בגלל זאת. אבל אינני חושב
שעל דבר כזה אפשר להחליט דרך-אגב. בזה שנכתוב את המלה "כולל קרקע"
במקום "פרט לקרקע" - בזה לא נסנה מאומה, זה יהיה רק חוק על גבי
הנייר, ולא חוק שיופעל למעשה בחיים. תבינו, שבכדי שאוכל לבצע
את ההוראה הזאת בחוק, עלי להקים טוב סגנון פקידותי גדול כדי שיוכל
לפקח על כל בנין ובנין שיבנה בכל פינה בארץ - בכל עיר ובכל כפר
ובכל מושבה. מצד אחד מתמרמרים חברי הכנסת על המגנון הפקידותי
הגדול של הממשלה, וצד שני אתם רוצים להכניס תיקון
שיגדור אחריו גידול המגנון. ואני טוען שכרגע תיקון זה יסאר על
גבי הנייר בלבד, כי אין לי כל אפשרות להגדיל את מספר העובדים שיטפל
בזו הזוה. זוהי לדעתי גם נפית יסוד אחרת, שיש צורך לבררה עם סר
האוצר וגם עם סר המספטים. אני מציע שהועדה הזאת תקבל על עצמה את
היזמה להזמין את סר האוצר לבירור בעניין זה ולראות אם אפשר להכניס

את התיקון הזה, אם לאו. אני מציע, איפוא, שגם הסעיף הזה יבוא לדיון נוסף ולא להחליט בדבר כרגע. אני באופן אישי ועקרוני אינני מתנגד להצעה הזאת, אבל לדעתי זוהי "התפכה" שאי אפשר לדון בה. ולהחליט עליה מבלי שתהיה אפשרות לבצעה. אני טודיע לכם שאין לי מנגנון לבצע את הדבר כיום.

אני מציע שגם ענין הקרקע יבוא לדיון נוסף ולא לעכב בינתיים את החוק.

ד"ר י. י. לם: האם ברור, שבמקרה זהחוק יכלל גם את הקרקע, הוא יכלל גם את היבול ?

סר האספקה והקצוב: בדגם סטורידים את היבול מהקרקע - הוא כבר אינו קסוד לחוקים החלים על הקרקע.

י. י. לם: אפשר יהיה אם כן למכור את היבול, בסעה שהוא עוד מחובר לקרקע.

סר האספקה והקצוב: אין זה מחייב אותי. אני מקבע את מחיר החסה בין אם היא מחוברת לקרקע או לא.

אשר לענין חסבונות=קבלות:

אני התלבטתי בבעיה זו בעצמי בהתחלת עבודתי וחשבתי באמת להנהיג את החובה על מסירת קבלה על כל קניה של 2 ל"י ומעלה. אני התייעצתי לא מעט בענין זה, ואני נאלץ לקבל את הדעה, שהיתה כמעט כלליתאצל רוב האנשים שמתיעצתי עמם - הדעה היתה כי בארץ קטנה, איפה טקיים מסחר קטן, ולא חנויות גדולות עם מאות מוכרים, ^{ואצלנו} בעיקר איס ואסתו עומדים ומוכרים בחנותם, והאסה על פירב אינה יודעת לכתוב עברית - הרי פסוט ההצעה הזאת תסיל מעמסה כבדה מאוד על כל האנשים האלה, שאין באפשרותם לקחת פקיד מיוחד לענין זה. לקחת פקיד מיוחד - פירוס הדבר להרוס את כל העסק שלהם. בסופו של דבר החלטתי לותר על הענין, אם כי אפי חפה אותו כדבר טוב מאוד לפיקוח.

מל/קכ

ועדת הכלכלה
27.3.1950

א. כהן:

אני הצעתי להטיל חובת נתינת קבלה

על מצרכים מיוחדים וסירותים מיוחדים

שר האספקה והקצוב יודיע עליהם.

הצעה זו מתקבלת על הדעת, ולדעתי אפשר לקבלה.

שר האספקה והקצוב:

ביחס לרשות סוסמנת או יועץ מספטי:

לגבי יידי זה יכול להיות כך, ויכול

להיות כך. לדעתי יש הרבה דברים נכונים בדבריו של מר לם, אבל מסרד המספטים טבור שכדי לקצר את הפרוצדורה, וכדי לחסוך בזמן יש לתת את המסכות הזאת רק ליועץ מספטי. מצוי אפשר להשאיר את החוק כמו שהוא, אבל אינני רואה כל פגיעה גם שהצעתו של מר לם.

י. לם: בתקנה 3א אני מציע להוסיף את המצויף הקטן

3, הבא:

"רשות מפקחת רשאית להטיל בצו על כל מקבל תמורת שירות תשלום העולה על המסימה שנקבעה ע"י הרשות המפקחת, לפי סעיף 3א (ו), ולהחזיר את ההפריט שבין המסימה שנקבעה והתשלום שקבל, ויפטט צו זה עילת תביעה אזרחית לאדם שלטובתו ניתן הצו."

הצעה זו באה כדי למלא את החסר בחוק,

ביחס לסנקציה על סירותים שנעטו כבר ועבורם סולם מחיר העולה על המסימה שנקבעה ע"י הרשות המפקחת.

שר האספקה והקצוב: לדעתי אפשר לקבל את ההצעה הזו.

א. מזנר: אני מציע שאנו נצביע על הצעה זו.

אנו לא רוצים לשנות את החוק שהובא

ע"י הממשלה. אני מציע לקבל את דעתו של שר האספקה והקצוב לגבי

שלטת הטאלות: קרקע, רוחח מתקבל על הדעת, קבלות.

סל/קכ

א. בהיר: היות וטמענו את דעתו של סר האספקה והקצוב, בענין רווח מתקבל על הדעת, הוא מציע לנו לבחור בוועדת מטנה אשר תבחן את הדברים הללו, הרי אני מציע שיו"ר הועדה, בשעה שיביא את החוק לכנסת יודיע שבענין רווח המתקבל על הדעת הועדה בחרה בוועדת מטנה המטפלת בדבר.

אשר לענין קרקע, אני מציע שלא נקבל עוד את התיקון, הואיל וענין הקרקע נדון גם בסתי ועדות אחרות: בוועדה לעידוד הסקעות הון, ובוועדה לעניני רשות הפיתוח. לעצם הדבר הרי אני מצד זה שיהיה פיקוח גם על הקרקע, אבל אני מתנגד להכניס זאת עכשיו לחוק. לדעתי גם בענין הקרקע צריכה לבוא הודעה מתאימה מטעם יו"ר הועדה בשעה שיביא את החוק לכנסת, ויודיע כי הענין נמצא בנידור.

אשר לחשבונות - קבלות, הרי אני מצטרף להצעתו של א. כהן, ואפסר להכניס את התיקון לחוק. הענין הוא בעל ערך גדול.

י. לם: החוק בדרך כלל מחייב מתן קבלות, אבל בחוק זה מדובר רק לגבי הצרכן הישר.

א. בהיר: לגבי הצעתו האחרונה של י. לם, להסאיר את הענין בידי רשות מוסמכת, הרי אני מוכרח לתמוך בקיצור הפרוצדורה. המצב ביום אינו מניח את הדעת. מצטברים מטפטים רבים, ולדעתי מיותר הדבר שגם רשות מוסמכת וגם היועץ המספטי יטפלו בדבר. אני תוסך בענין זה יטפל רק מוסר אחד.

ח. וילקנפלד: לגבי הטאלה של רווח מתקבל על הדעת, וקרקע - אני מניח שהדבר לא יוכרע היום ולפיכך לא אטפל כזה עכשיו.

אשר לענין החשבונות, הרי לדעתי אפסר לקבל את הצעתו של א. כהן, אולם תרשו לי להציע עוד שינוי. לגבי סעיף 9 של החוק - טעועים צבוריים - קבענו סמקום חשבון או קלה,

טל/קכ

אפשר יהיה לתת כרטיס לבנו ימצאו כל הנתונים כפי שנקבע בחוק.
יתכן מאוד שימצאו עוד סידורים שעבורם הסדרור הזה יהיה מתאים,
כפי שהציע בישיבה הקודמת צ. יהודה.

ברצוני לטלב את סעיף 9 (א) עם ההצעה

של א. כהן. לדעתי אפשר לקבוע, כי רשות מוסמכת תוכל: (א) לקבוע סלגבי
סידורים מסוימים, שהיא תגדיר אותם, במקום קבלה וחטבון אפשר יהיה
לתת כרטיס בלבד, שהוא יכיל את הנתונים שצוינו בחוק; (ב) הרשות
המוסמכת, או הרשות המפקחת, כפי שמציע א. כהן, תוכל להחליט במקרים
מסוימים על מתן קבלה בין סיס דריסה לכך, ובין לאו.

בענין היועץ המספטי: ברצוני להעיר

שכל המספטים בשם הסדינה, בלי יוצא מן הכלל, מוגשים ע"י היועץ
המספטי, כי הוא הדובר של המסעלה בבית המלפט. עד עתה היה בהוב כך
שהיו צריכות להיות שתי חתימות: חתימת היועץ המספטי, וחתימת הרשות
המוסמכת. הפרוצדורה הזאת גזלה זמן רב, ולפיכך הציעו, כדי למנוע
השהיות, שרק מוסד אחד יחתום על המסמכים. הצעתנו היתה שהחומר הזה
יהיה חתום ע"י היועץ המספטי והוא על דעת עצמו יגיש את המספטי לאחר
שיקבל את החומר מאגף הפיקוח של משרד האספקה והקצוב.

ביחס להצעתו של סר לט שהרשות המפקחת

תוכל לקבוע את סחיר הסידרות לאחר מעשה, אני לא אתנגד לגופו של
ענין. ברצוני רק לומר שמבחינת הניסוח המספטי קשה לי ברגע זה
לראות את כל האימפליקציות של התיקון הזה, ומה נובע מזה. הייתי
מציע שהתיקון הזה יבחן מחדש, עם כל הכרוך בו, בזמן דיון על החוק
הכללי החדש שיוגש ע"י משרד האספקה והקצוב.

היו"ר מ. בדר: אני רואה שיש הסכמה כללית להוסיף לתקנות

את הצעתו של סר לט ביחס לפיקוח על סידרות

בין אם הוא נוצע או לא נוצע, ואני מבקש להביא לענין זה.

אשר לחובת חטבון או קבלה, נבקש את היועץ

המספטי שינסח את הצעתו בשילוב ההצעה של א. כהן, אשר לפיו עברו
סידורים מסוימים יצטרכו להנהיג חובת מתן כרטיס או תלוש אשר יכלול

מל/קכ

את כל הפרטים הנסכרים בחוק.

ח. וילקנפלד: כיהס לרשות מפקחת או יועץ מספטי,
 היועץ המספטי
 אני רוצה להעיר סלפי ההצעה סלנו
 לא מדובר על רשות מוסמכת או על יועץ מספטי, אלא רק על יועץ
 מספטי.

היו"ר. מ. בנד: אני מעמיד להצבעה את הצעתו סל סר
 למ, סמר אנא חוסי תוסך בה, ולפיה
 המסכות תינתן רק ביד הרשות המפקחת.

ה צ ע ה :

2	■	בעד הצעת י. למ
דוב	■	בנד

המתיבות: למר י. למ

רשות מפקחת בלבד.

ד"ר ד. יוסף: כיהס לרווח מתקבל על הדעת, אני
 סר האספקה והקצוב
 מציע כי ועדת הכלכלה תחליט שהיא
 מטילה על ועדת מסנה סל ועדת הכלכלה לברר יחד עם מומחים סל
 אגף המחירים במסדר האספקה והקצוב, על סנת לברר את הבעיה סל
 רווח מתקבל על הדעת, ובאם הוא ניתן להגדרה, ובאיזו מדה אפשר
 לתת תוקף להצעה.

היו"ר, מ. בנד: אני מציע סועדת המסנה, יחד עם המומחים
 סל מסדר האספקה והקצוב, יבדקו את הכללים
 לקביעת רווח מתקבל על הדעת. ואחרי כן תכוננה ההצעות לפני ועדת
 הכלכלה. אני רק רוצה לברר, שבמקרה וועדת הכלכלה תסמוך את ידה

ועדת הכלכלה
27.3.1950

מל/קכ

על ההצעות שתובאנה בפניה ביחס לחוק שתקבל היום, האם הצעות
האלה תקבלנה חוקף בהצעות תיקון לחוק שתקבל היום, או שאנו
נצטרך לעצמנו זכות הסתייגות בענין זה?

סר האספקט והקצוב: אפסר להכניס זאת אחר כך כהצעת חוק,
באם ההצעה לא תתקבל

ד"ר פ. ברנסטיין: לא יכלתי להסתתף ביציבות האחרונות
בסעה שהתעוררו כל השאלות האלה. שאלת
הרווח המקביל על הדעת זוהי שאלה שבכל העולם אריין לא מצאו לה
פתרון. זוהי שאלה מסובכת מאד מכיון שהרווח סורכב מגורמים
סונים בהחלט בכל מקרה ומקרה. הרווח תלוי במחזור של העסק, ובאיזה
סטנדרד בעל העסק חי, וכו' וכו'. בכל מקרה השופט מכריע, בהתאם
למסיבות אם הרווח היה מתקבל על הדעת או לא, ואינני יכול להסכים,
וזה גם לא מתקבל על הדעת, סועדת מסנה תקבע עתה כללים ביחס
להגדרה של רווח מתקבל על הדעת. זה לא ענין של ועדה, זה ענין של
מוסחים.

א. פריינברג: אינני נכנס עכשיו לזכות אם הענין הוא
טוב או לא טוב. לדעתי הדברים הם פשוטים
מאד. היתה כאן הצעת תיקון לחוק, היו לי הצעות, ויש לי זכות הסתייגות
במקרה שהן לא תתקבלנה.

א. בהיר: אני מציע שלוועדה הסטוטפת שיוחלט עליה
כאן יהיו גם נציגים של מסדר המשפטים.
אסר לבעית הקרקע, אני מציע סועדת הכלכלה תמסיד לדון בענין זה,
ובבעית שתיירי הבנינים. אגב אני רוצה להעיר שלדעתי צריין לבוא
חוק כולל ביחס לעידוד הבניה, מסעם סר האוצר.

כל עניני הבניה לפרטיה הסובים נמצאים
כבר בחוק זה, סלבד הקרקע.

היו"ר ס. ברד:

החוק הזה איננו יכול לנ את סכר העבודה.

ח. לנדאו:

בענין הקרקע אני מציע שיהיה עוד בירור

א. בהיר:

עם סר האוצר ועם סר הספטים, ויו"ר

הועדה יוריע, בעת הגשת החוק הזה לכנסת, כי בענין הקרקע עוד יהיה
דיון.

אני מציע שועדת הכלכלה תחליט להביא בפני

א. חוסי:

הכנסת, אם נאמצעות המסשלה, ואם מצדה,

הצעת חוק בענין הגנת הבניה, כולל קרקע, ולהגנתה בפני ספסדות.

הצעת חוק זו תובא לכנסת לקריאה ראשונה.

אניני יורע אם הועדה תוכל להביא לכנסת

סר האספקה והקצוב:

הצעת חוק.

אני מתבנד להצעה זו. מתקבל כאן הרוסם

פ. ברנסטיין:

כאלו ענין הבניה יצא כבר מסמכות החוק

לעדוד הסקעות הון, אם נכניס את ענין הבניה כולל קרקע לחוק זה

יהיה זה מנוגד לחוק לעדוד הסקעות הון.

היו"ר ס. ברד: הועדה הכלכלית רוסמת לפני

הכנסת את הזכות להביא לפני

הצעת תקון לכלול את הקרקע בהגדרה (סעיף 2). אנו רוצים בזה שתהיה

לנו הזכות החוקית לבוא לכנסת, גם לאחר שהחוק יתקבל, ולהציע הצעת

תיקון.

אני מציע את ההצעה הבאה:

א. בהיר:

בסר עם ההצעה לכלול את המוסג "קרקע" בתוך

המוסג "מדרך" מחליטה ועדת הכלכלה להמסיך את הברור בטאלה הזאת

יחד עם המטרדים המתאימים של המסשלה, ומטאירה לעצמה את הזכות

להביא את מסקנותיה בפני הכנסת.

מ. בדר: אני חייבים להשאיר לעצמנו את הזכות הזו, אחרת הכנסת יכולה להוריד את הדבר מסדר היום.

ס. ברנשטיין: אני מחנגד לכל הפרוצדורה הזאת. הצעת חוק יכולה להביא הממשלה או סיעה בכנסת, אבל לא הועדה.

דב" ד. יוסף. שר האספקה והקצובות. אני סבור ש"ר ברנשטיין צודק - ועדה איננה יכולה להגיש הצעת חוק. הצעת חוק יכולה להגיש הממשלה, סיעה בכנסת, או חבר כנסת. לחיכך אפשר לקבל את הצעת א. בהיר - זאת "כ אחד מחברי הועדה יוכל להגיש הצעת חוק והיא תקרא בכנסת כפריאה ראשונה.

א. פרמינגר: מה יהיה אם אותה ועדה משותפת תחליט בטלילה ביחס להכללת הקרקע לחוק זה ?

היו"ר מ. בדר: אזי יוכל א. חושי להגיש הצעת חוק חדשה.

ח. לנדאו: ברצוני להציע תיקון נוסף לתקנה 14. אני מציע לחקן את הסעיף ולכתוב: "תחול חובת ההוכחה על הקטגור ולא על הנאשם".

לדעתי זהו אחד הדברים המחייבים את

הקטגוריה בשעה שהיא מאשמה מישהו.

אני מציע את התיקון הזה, ובאם הוא לא

יחשב אני רושם לעצמי זכות המחייבות.

א. בהיר: אני סבור שאותה החלטה שקבלנו לגבי הצעת החוק של מר פרמינגר, צריכה לחול גם לגבי

הצעתו של ח. לנדאו. ה. האספקה אמר לנו שכל תיקון בפרוצדורה המשפטית הזו תהרוס לו את כל החוק ואת כל הפרוצדורה הקיימת, לפיכך אני מציע, שהצעת התיקון של ח. לנדאו חוגש לאתר שלובא בפנינו החוק החדש של מסדר האספקה והקצובות.

ח. לנדאו: אני מוכן שהצעתי תצורף לוודעה הכללית
שחמסר בכנסת בענין הקרקע וענין הרווח
המחקבל על הדעה.

חוק לטינוק פרי-חדר

מ. בדרי-היר"ר:
הועבר אלינו חוק של משרד החקלאות בדבר
המלווה לפרדסנות, ובדבר נתינת סמכות
לחברה מאוגדת, עלינו לדון בחוק זה.

ד"ר ה. יוסף:
שר האספקה והקצובות
למעשה כבר קיימת החברה המאוגדת הזו
שהוקמה בזמנו ע"י שר החקלאות לשעבר
מר ציזלינג. והחוק ה.ה. בא כדי לתת סטטוס חוקי לאגודה הקיימת.

ה ח ל ט ה

החוק לליוון פרי-חדר - אושר.

הישיבה ננעלה בשעה 13.00
=====